



Ministr vnitra  
Jan Kubice

Toto rozhodnutí nabylo právní moci  
dne: 25.6.2013  
podpis: [Podpis] 2.7.2013

V Praze dne 11-06-2013  
Č.j.: MV-37687-4/VS-2013

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)  
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0049r

### Rozhodnutí

Ministr vnitra, jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podali [...], státní občan Ruské federace, trvale bytem [...], jeho manželka [...], státní občanka Ukrajiny, a nezletilé děti [...], - Česká republika, státní občanka Ukrajiny a [...], - Česká republika, státní občanka Ruské federace, manželka a nezletilé děti trvale bytem 4 [...] rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 8.2.2013, čj. VS-2034/53/2-2012, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jejich žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

### Odůvodnění

I.

[...] (dále jen „žadatel“), [...] dále jen „žadatelka“) a nezletilé děti [...] podali v souladu s ustanovením § 7 odst. 2 zákona o státním občanství společnou žádost o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“). Správní řízení o žádosti Ministerstvo vnitra zahájilo dne 6.9.2012.

Z obsahu podání je zřejmé, že žadatel je státním občanem Ruské federace, žadatelka státní občankou Ukrajiny a nezletilé děti jsou státními občany Ukrajiny

Vypraveno dne:

13-06-2013

2x (M) + MD  
Ma1

a Ruské federace. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadateli povolen od 24.4.1996, žadatelce a dceři ..... dne 10.12.2009. Tímto splňuje žadatel, žadatelka a nezletilá ..... podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství. Nezletilá ..... tuto podmínku nesplňuje, mohla by jí být prominuta v souladu s ustanovením § 11 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, neboť má v České republice trvalý pobyt povolen a na jejím území se narodila.

Žadatel a žadatelka prokázali splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. c) (podle výpisu z evidence Rejstříku trestů nebyli v posledních pěti letech pravomocně odsouzeni pro úmyslný trestný čin) a písm. d) (prokázali znalost českého jazyka) zákona o státním občanství.

Žadatel, žadatelka a nezletilé děti nesplňují podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství.

Žadatelka splňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Žadatel tuto podmínku nesplňuje, neboť porušil zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů. Žadatel dodatečně zaslal Ministerstvu vnitra vyúčtování pojistného na veřejném zdravotním pojištění za období od 1.10.1997 do 17.12.2012, ze kterého vyplynulo, že žadatel v letech 1998-2006 hradil zdravotní pojištění se zpožděním, kdy úhrady provedl zpětně za několik měsíců, nebo za celý kalendářní rok. Žadateli tak vznikl ke dni 21.8.2006 nedoplatek na penále ve výši 36 652 Kč. Všeobecná zdravotní pojišťovna dne 21.2.2007 prominula penále ve výši 26 652 Kč. Žadatel poté uhradil zbytek penále ve výši 10 000 Kč (30.3.2007).

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí žádosti nevyhovělo.

## II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 8.2.2013, čj. VS-2034/53/2-2012 podal žadatel a žadatelka včasný rozklad. V rozkladu vyslovil nesouhlas s důvodem nevyhovění žádosti, tj. s nedoplatky na pojistném na veřejné zdravotní pojištění. Uvedl, že tento důvod je neopodstatněný, veškeré dlužné částky uhradil a od roku 2005 pojistné na veřejné zdravotní pojištění hradí ve stanovené výši a v zákonem stanovených termínech. Uvedl také, že řádně dodržuje povinnosti cizince s povoleným trvalým pobytem, od roku 2005 má trvalé zaměstnání – podniká a svoji bezdlužnost potvrdil při předložení žádosti. Rodina trvale pobývá na území České republiky, obě děti se zde narodily.

Na základě těchto skutečností žadatel požádal znovu o přehodnocení jeho žádosti.

## III.

O rozkladu rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra posoudil zákonnost postupu Ministerstva vnitra jako správního orgánu rozhodujícího v dané věci v I. stupni. Ministr vnitra konstatoval, že postup Ministerstva vnitra byl věcně správný a napadené rozhodnutí je v souladu se správním řádem a zákonem o státním občanství.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 9.11.2012 podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu správní řízení o žádosti přerušilo a souběžně podle ustanovení § 59 správního řádu předvolalo žadatele a žadatelku, aby se dne 12.12.2012 dostavili na Ministerstvo vnitra s tím, že podle ustanovení § 45 odst. 2 správního řádu se vyzývají, aby tohoto dne předložili listiny, které v tomto usnesení explicitně označilo. Dále je tímto usnesením Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo o zahájení správního řízení podle § 44 správního řádu a § 10 zákona o státním občanství. Žadatelé byli poučeni, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu mají právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání. Byli poučeni o postupu předání dotčených dokladů Ministerstvu vnitra a o tom, že tyto podklady jsou nezbytné pro úplné a přesné zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky (§ 3 správního řádu a § 7 a § 8 zákona o státním občanství). V dotčeném usnesení Ministerstvo vnitra poučilo žadatele a žadatelku o následcích nedodání předmětných dokladů ve stanovené lhůtě, tj. o možnosti zastavení správního řízení o jejich žádosti ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Byli rovněž poučeni o možnosti zvolit si zmocněnce ve smyslu ustanovení § 33 správního řádu.

Dne 12.12.2012 se žadatelé dostavili na Ministerstvo vnitra. Byli seznámeni s obsahem spisu a se stanoviskem příslušných úřadů. Do protokolu, jež je součástí spisu žadatel uvedl, že veškeré dlužné částky uhradil (respektive mu byly Všeobecnou zdravotní pojišťovnou prominuty), a že posledních 7 let není samoplátcem. V letech 1996-2005 nepodnikal. Pokud nebyl zaměstnán, finančně rodinu zajišťovaly peníze, které získal z prodeje nemovitostí v Ruské federaci. Byl předložen výpis z Obchodního rejstříku společnosti L s.r.o., podle kterého žadatel je jednatelem a žadatelka jedinou společnicí. Společnost provozuje pension na adrese trvalého pobytu žadatelky a dále dvě restaurace v Lounech. Daňová přiznání společnosti byla předložena za léta 2004-2011, za rok 2010 a 2011 daňová povinnost nevznikla vzhledem k renovaci penzionu (odpisy). Byla předložena

potvrzení o bezdlužnosti společnosti a doklady o vlastnictví k nemovitostem, kde mají žadatel a žadatelka adresu trvalého pobytu.

Při posuzování žádosti ministr vnitra i rozkladová komise ministra vnitra vycházejí především z čl. 12 odst. 1 Ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, z něhož vyplývá, že podmínky nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Tímto zákonem je jednak zákon o státním občanství, jednak správní řád. Zákon o státním občanství obsahuje ustanovení, jež upravují způsob a podmínky, za kterých může, nikoli musí, být cizinci státní občanství České republiky uděleno. V této souvislosti pak Ministerstvo vnitra nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti, např. otázky plnění povinností vůči České republice, a zejména dodržování právních předpisů. Z těchto skutečností vychází rozhodnutí jak Ministerstva vnitra, tak i ministra vnitra. Znamená to tedy, že ani osobě, která o státní občanství České republiky požádá a stanovené podmínky splní, nemusí být vyhověno. Takovéto rozhodnutí není v rozporu s Evropskou úmluvou, ke které Česká republika přistoupila. Vnitrostátní právní úpravy, podle kterých postupují jiné zúčastněné smluvní státy, rovněž obsahují ustanovení, podle nichž mohou, ale nemusí, osobě žádající o státní občanství vyhovět.

Se závěrem, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok se ztotožňuje i Ústavní soud České republiky, který ve svém usnesení ze dne 8. 3. 2000 vydaném pod čj. **IV. ÚS 586/99** výslovně uvádí: „... má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy.“.

Ministr vnitra dále odkazuje na vysvětlující zprávu k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ – NA), kde se uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení posuzována existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“, je uvedeno, že udělení státního občanství na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství. Je zcela ve sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno či nikoliv.

V této souvislosti je třeba uvést, že při posuzování prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství se vychází z předpokladu, že prominutí předmětné podmínky je ze své povahy výjimkou z běžného postupu

při udělování státního občanství České republiky. Nelze ji promíjet automaticky. Uvedenou podmínku může, nikoliv musí, Ministerstvo vnitra prominout, na její prominutí však není právní nárok. Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení vychází ze skutečností každého jednotlivého případu. při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu čj. 3 As 32/2005-51 ze dne 7. června 2006).

#### IV.

Ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí znovu posoudil z hlediska splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky, o které žadatel požádal. Konstatoval, že není splněna podmínka ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Ze spisu jednoznačně vyplývá, že žadatel neplnil povinnosti vyplývající mu ze zvláštních právních předpisů na úseku daní a poplatků tím, že neprokázal transparentnost svých příjmů. Ministr vnitra se přiklonil k názoru rozkladové komise a Ministerstva vnitra, že v daném případě nejsou dány důvody hodné zvláštního zřetele pro prominutí jejího splnění. Ztotožnil se s důvody zamítnutí žádosti uvedenými v napadeném rozhodnutí Ministerstva vnitra a v plném rozsahu na ně odkázal. Žadatel po dobu povoleného trvalého pobytu řádně nehradil povinné pojistné na veřejné zdravotní pojištění, přestože podle potvrzení Všeobecné zdravotní pojišťovny ze dne 31.7.2012 o bezdlužnosti je zřejmé, že k tomuto datu dluh nemá. Ke dni 7.12.2005 byl u žadatele evidován nedoplatek pojistného ve výši 33 937 Kč, který uvedeného data uhradil. V souvislosti s tím mu vzniklo penále ve výši 36 652 Kč, jehož převážná část ve výši 26 652 Kč mu byla prominuta dne 21.2.2007. Ministr vnitra se domnívá, že hodnocení splnění dotčené podmínky Ministerstvem vnitra bylo vzhledem k délce a výši dlužné částky na pojistném na veřejné zdravotní pojištění správné. Podmínka spočívající v plnění povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění v rámci správního řízení o žádosti je posuzována především v širším časovém kontextu, tj. od doby, kdy byl žadatel povolen trvalý pobyt na území České republiky až do doby vydání meritorního rozhodnutí, nikoliv ad hoc, jak se domnívá žadatel, tj. k době podání žádosti a rozhodnutí o ní. Je jednou z podmínek, které se hodnotí u žadatele v rámci jeho integrace do české společnosti, jež zahrnuje jeho vazby nejen rodinné, sociální, pracovní, ale také dodržování právního řádu státu, o jehož státní občanství žádá. Ministr vnitra se domnívá, že nelze zcela objektivně namítat případnou libovůli Ministerstva vnitra při hodnocení závažnosti žadatelova pochybení v minulosti v souvislosti s plněním dotčených povinností, neboť žadatel relevantním způsobem neodůvodnil a nedoložil listinnými ani jinými vhodnými důkazními prostředky skutečnosti, proč povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění neplnil. Ministr vnitra se domnívá, že je naopak žádoucí a nutné splnění zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky hodnotit v delším časovém kontextu



a vazbách v rámci jeho komplexní integrace do české společnosti. Tímto lze objektivizovat nezpochybnitelnost daného rozhodnutí ve věci. K tomu vybízí i charakteristika státního občanství, jako trvalého svazku mezi fyzickou osobou a státem, kdy trvalost tohoto vztahu je dána v delším časovém období plnou integrací žadatele o státní občanství do české společnosti. Proto nelze ke skutečnostem v rozkladu uvedeným, přihlídnout jako k důvodům hodným zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství. V daném případě se jednalo o opakované a prokázané porušování povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění, přestože žadatel namítá, že tyto povinnosti od roku 2005 plní. Ministr vnitra se ve shodě s názorem Ministerstva vnitra domnívá, že žadatel by měl vzhledem k dlouhodobému povolenému trvalému pobytu na území České republiky, tyto povinnosti mít osvojené a řádně je plnit. Proto se ministr vnitra, shodně s názorem rozkladové komise, přiklonil k tomu, aby byl žadateli poskytnut určitý čas k dostatečnému seznámení se s nimi a jejich osvojení tak, aby je plnil.

Nelze opomenout ani transparentnost příjmů žadatele a žadatelky kdy žadatel uvádí měsíční částku cca 10 000 Kč (od roku 1996 podniká v oboru hostinská činnost) a měsíční příjem manželky ve výši 3 800 Kč (rodičovský příspěvek). Žadatelka doložila Ministerstvu vnitra potvrzení Městského úřadu v Lounech ze dne 15.9.2011, ze kterého vyplývá, že má přerušenu hostinskou živnost od 14.9.2011 do 31.12.2020; dále doložila daňová přiznání fyzických osob za období 2009-2011, z nichž vyplynulo, že žadatelce nevznikla za toto období žádná daňová povinnost. Diskutabilní je pokrytí nákladů a potřeb čtyřčlenné rodiny z příjmů shora uvedených. Ministr vnitra se shodně s názorem rozkladové komise domnívá, že uváděné příjmy nejsou věrohodné a rodina by se s deklarovanými příjmy pohybovala pod hranicí životního minima. Transparentnost jejich měsíčních příjmů v přímé souvislosti s pokrytím těchto nákladů nebylo možné objektivně posoudit, neboť žadatelem ani žadatelkou nebyly relevantní skutečnosti (důkazy) předloženy. V té souvislosti lze důvodně pochybovat i o plnění povinností vyplývajících z právních předpisů na úseku daní a poplatků.

V zájmu zachování jednotného občanství v rodině nebylo v kontextu nevyhovění žádosti rodičům uděleno státní občanství České republiky ani jejich nezletilým dětem.

Vzhledem k tomu, že z podaného rozkladu nevyplývaly žádné nové, právně významné skutečnosti, které by mohly mít vliv na zrušení napadeného rozhodnutí a žadatelem a žadatelkou nebyly uplatněny relevantní důkazy, ministr vnitra na návrh rozkladové komise rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tedy rozklad zamítnout.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

